

ligere 25 pCt. af Ejendommene har en Gæld, der ligger mellem 70 og 100 pCt. af Ejendomsværdien. Saaledes som Produktions- og Prisforholdene i det sidste Aar har ligget, kan man næppe regne med, at Landbruget har været i Stand til at forrente mere end ca. 70 pCt. af Ejendommenes Handelsværdi, og saafremt de ansatte Ejendomsværdier svarede fuldt ud til Handelsværdien, skulde altsaa omtrent  $\frac{2}{3}$  af Ejendommene have større Gæld, end der kan forrentes af Driftsoverskuddet.

De Gældsbeløb, der efter den nævnte Opgørelse ligger udenfor den ansatte Ejendomsværdi, andrager for de 22 Kommuner et Beløb af 11,6 pCt. af den omregnede Gæld, medens det Gældsbeløb, der ligger udenfor 70 pCt. af den ansatte Ejendomsværdi, svarer til knap 30 pCt. af den omregnede Gæld. Overført paa hele Landet skulde herefter et Gældsbeløb paa ca. 425 Mill. Kr. ligge udenfor de ansatte Ejendomsværdier, medens det Gældsbeløb, der ligger udenfor 70 pCt. af Ejendomsværdien, skulde andrage ca. 1 100 Mill. Kr.

Utvivlsomt giver dette dog et noget for mørkt Billede af Stillingen, fordi de skatteansatte Værdier ligger en Del under Handelsværdien. Paa den anden Side maa det erindres, at Ejendomsværdierne netop for de forgældede Ejendomme er stærkt udsat for Forringelse ved Reduktion af Besætningerne, forsømt Vedligeholdelse af Bygninger og Driftsmateriel og Nedgang i Jordernes Driftstilstand.

Selv om man imidlertid regner med, at de skatteansatte Værdier burde ligge ca. 15 pCt. højere for at svare til den virkelige Værdi, vilde man efter Forholdene i de 22 Kommuner komme til det Resultat, at der for hele Landet bliver tilbage et Gældsbeløb paa op imod 200 Mill. Kr., der ligger udenfor Handelsværdien, og at det Beløb, der ligger uden for 70 pCt. af Handelsværdien, andrager noget over 800 Mill. Kr.

De ovenanførte Beregninger hviler paa et overmaade spinkelt Grundlag, bygget som de er paa Opgørelser fra kun 22 Kommuner. Der synes imidlertid ikke at være Holdpunkter for den Antagelse, at Gældsforholdene i disse Kommuner skulde være ugunstigere end almindeligt. Tværtimod synes de stærkest forgældede Egne af Landet at være lidt for svagt repræsenteret, saaledes at Opgørelsen snarest skulde give et noget for lyst Billede.

Man tør derfor sikkert i Øjeblikket ikke regne med mindre Tal for de truede Gældsbeløb end det ovenanførte ca. 200 Mill. Kr., der ligger udenfor Handelsværdien, og dertil noget over 600 Mill. Kr., der vel ligger indenfor de Handelsværdier, der hidtil har kunnet regnes med, men som ligger udenfor Forrentningsmulighederne.

Regner man, at de 200 Mill. Kr. maa afskrives som tabt, saaledes at man kan se helt bort fra Forrentning af dette Beløb, skulde et Beløb af 25 Mill. Kr. aarlig være tilstrækkeligt til iøvrigt at dække den manglende Forrentningsmulighed under Forudsætning af, at Gældens Rentekrav nedsættes til 4 pCt., og at Midlerne kun sættes ind netop i det Omfang, hvori Gælden ligger udenfor Forrentningsevnen, saaledes som forudsat i Udvalgets Forslag til Rentelettelse.

Paa Grundlag af den fra *Det statistiske Departement* modtagne Opgørelse for de 22 Kommuner er det muligt med Tilnærmelse at beregne, hvormeget et Rentetilskud; ansat til en vis Procent af Ejendomsskyldværdien og med Fradrag af 4 pCt. Rente af Ejerens Formue, vilde beløbe sig til i disse Kommuner under Forudsætning af, at hele Gælden indenfor Ejendomsskyldværdien og samtlige Ejendomme falder ind under Tildelingen af den fulde Rentelettelse.

Ved at sammenholde Underbilag Nr. III til Bilag Nr. II, der giver Oplysning om Ejendomsskyld og om Formue, og Underbilag Nr. IV til Bilag Nr. II, der giver Oplysning om, hvor stor en Del af Prioritetsgælden, der sammen med den øvrige Gæld er dækket af Formue udenfor Ejendommen, finder man for samtlige Kommuner, Gaarde og Huse under eet, følgende i 1 000 Kr.: